

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecătorul: C. Roșca
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Șcerbina Viorel,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șcerbina Viorel
împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu
privire la anularea punctului 3 din ordinul nr. 254 ef din 10 noiembrie 2016 și anularea
parțială a ordinului nr. 261 ef din 21 noiembrie 2016 cu restabilirea în drepturile lezate,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, prin care s-a
restituit cererea de apel declarată de Șcerbina Viorel, din motivul neînlăturării în termenul
acordat de instanță a neajunsurilor indicate în încheierea din 8 februarie 2018,

c o n s t a t ă :

La 9 decembrie 2016, reclamantul Șcerbina Viorel a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor
Interne cu privire la anularea punctului 3 din ordinul nr. 254ef din 10 noiembrie 2016 și
anularea parțială a ordinului nr. 261 ef din 21 noiembrie 2016 cu restabilirea în drepturile
lezate.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 august 2017, s-a respins
acțiunea formulată de Șcerbina Viorel ca neîntemeiată (vol. I, f. d. 208, 216 - 224).

La 30 august 2017, Șcerbina Viorel a declarat apel împotriva hotărârii primei
instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru din 7 august 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (vol. I,
f. d. 213).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2017, nu s-a dat curs apelului
declarat de Șcerbina Viorel și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării
apelului motivat în termen de 15 zile de la data recepționării încheierii (vol. I, f. d. 228 -
229).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, s-a restituit cererea de
apel depusă de Șcerbina Viorel, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

din 7 august 2017, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel conform încheierii din 8 februarie 2018 (vol. I, f. d. 249 - 251).

La 18 aprilie 2018, Șcerbina Viorel a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, solicitând casarea acesteia, cu restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea cererii de apel.

În motivarea ilegalității încheierii contestate, recurentul a afirmat că, la 11 ianuarie 2018, hotărârea motivată a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 august 2017 a fost primită doar de avocatul lui. La 1 februarie 2018, din cauza circumstanțelor de ordin personal, a fost reziliat contractul de asistență juridică și reprezentare cu avocatul.

Astfel, din aceste motive, Șcerbina Viorel a susținut că avocatul Buliga Ion nu a avut obligații față de el și nici nu avea împuterniciri a-l reprezenta în instanța de apel. Prin urmare, recurentul a subliniat că nu a primit citație la adresa de domiciliu, iar despre ședința de judecată din 22 martie 2018 a aflat la 20 martie 2018. În consecință, s-a arătat că cererea de apel motivată a fost depusă în ședința judiciară.

În viziunea lui, nu a abuzat de drepturile procedurale, iar cererea de apel a fost declarată în termen.

În conformitate cu articolul 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit procesului – verbal al ședinței judiciare din 22 martie 2018, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul încheierii la 22 martie 2018 (vol. I, f. d. 247). Ulterior, la 12 aprilie 2018, actul judecătoresc a fost expediat în adresa recurentului, prin intermediul poștei electronice (vol. I, f. d. 252).

Pe baza celor prezentate, în special, având în vedere momentul în care recurentul a cunoscut efectiv încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, Colegiul judiciar constată că cererea de recurs a fost depusă la 12 aprilie 2018 în termenul prevăzut mai sus.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul dedus judecății este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

În interpretarea corectă a prevederilor legale enunțate este de înțeles că apelanților li se acordă un termen pentru înlăturarea neajunsurilor, iar în cazul neîndeplinirii în termen a indicațiilor menționate în încheiere, survine sancțiunea pentru neîndeplinirea în termen a actului de procedură, la caz, restituirea cererii de apel.

Obiectul cererii de recurs se referă la încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 (vol. I, f. d. 249 – 251).

În cazul de față, instanța de recurs reține că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2018, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de Șcerbina Viorel și s-a acordat apelantului un termen de 10 zile pentru lichidarea neajunsurilor, în special, prezentarea cererii de apel motivate (f. d. 228 - 229).

Instanța de recurs punctează că instanța de apel și-a întemeiat just concluziile pe prevederile articolului 368 din Codul de procedură civilă, de vreme ce apelul nu corespundea rigorilor prevăzute la articolele 364 și 365 din Codul de procedură civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că instanța de apel a expediat încheierea sus –menționată recurentului Șcerbina Viorel la adresa indicată de el, dar și avocatului acestuia, Buliga Ion (vol. I, f. d. 231).

Astfel, instanța de apel, prin încheierea din 22 martie 2018, a susținut că Șcerbina Viorel nu a primit notificarea instanței, din cauza nereclamării acesteia (vol. I, f. d. 249, verso).

Șcerbina Viorel a obiectat împotriva acestei soluții, invocând că nu a primit nicio citație la adresa de domiciliu, iar despre ședința judiciară din 22 martie 2018 a cunoscut la 20 martie 2018, de pe portalul instanțelor de judecată.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, articolul 6 parag. 1 din CEDO consacră „dreptul la o instanță”, al cărui drept de acces, și anume dreptul de a iniția proceduri în fața instanțelor judecătorești în materie civilă, constituie un aspect (a se vedea *Golder vs Regatul Unit*, 21 februarie 1975, parag. 36). Pentru ca dreptul de acces să fie eficace, o persoană trebuie să aibă o posibilitate clară și practică de a contesta un act care constituie o ingerință în drepturile sale (a se vedea *Bellet vs Franța*, 4 decembrie 1995, parag. 36).

Mai mult, Curtea Europeană a arătat că revine, în primul rând, celor interesați să depună orice diligență pentru protejarea propriilor interese (a se vedea cauza *CANETE DE GOÑI vs Spania*, 15 octombrie 2002, parag. 39 – 40 sau *Agapito Maestre Sanchez vs Spania*, 4 mai 2004).

În același context, jurisprudența Curții Europene a stabilit că partea este obligată de a lua măsurile necesare pentru a se informa asupra evoluției procesului (a se vedea, spre exemplu, *Teuschler vs Germania (dec.)*, 4 octombrie 2001, *Sukhorubchenko vs Rusia*, 10 februarie 2005, parag. 48, *Gurzhyy vs Ucraina (dec.)*, 1 aprilie 2008 și *Muscat vs Malta*, 17 iulie 2012, parag. 44).

Luând în considerare principiile menționate, instanța de recurs constată că Șcerbina Viorel a fost reprezentat inițial de avocatul Buliga Ion, în baza mandatului nr. 0896259 din 9 decembrie 2016 (vol. I, f. d. 3).

La 11 ianuarie 2018, avocatul Buliga Ion a luat cunoștință cu hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 7 august 2017 (vol. I, f. d. 225). Astfel, în această perioadă, Șcerbina Viorel a cunoscut despre existența hotărârii motivate.

Totuși, la 1 februarie 2018, recurentul a reziliat contractul de asistență juridică nr. 63 din 22 noiembrie 2016 cu avocatul Buliga Ion (vol. II, f. d. 7).

Prin urmare, din data respectivă, Șcerbina Viorel era competent să depună efort pentru a afla progresul și starea cauzei intentate la solicitarea lui în ordine de apel. Or este indubitabil faptul că acesta știa că a formulat o cerere de apel nemotivată. Însă, în ședința

de judecată din 22 martie 2018, el a reiterat faptul că nu a primit citație de la instanța de apel.

Mai mult, acesta nu a informat instanța de apel despre rezilierea contractului cu avocatul său. Așadar, argumentul dat a fost invocat pentru prima dată în fața instanței de recurs, ceea ce accentuează imposibilitatea examinării acestuia de către Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău (vol. I, f. d. 247).

Din considerentele indicate, urmează a fi analizat faptul dacă instanța de apel a întreprins măsurile necesare pentru a comunica părților încheierea de a nu da curs din 8 februarie 2018.

La acest capitol, instanța de recurs reține că Șcerbina Viorel a menționat atât în cererea de apel nemotivată, cât și în cererea de apel motivată o singură adresă de domiciliu, și anume, mun. XXXX, str. XXXXX (orașelul XXXX).

Conjunctura descrisă este identică cu spețele examinate de Curtea Europeană, în special, cauza *Oleksiy Grygorovych Boyko vs Ucraina*, 23 octombrie 2007, cauza *Hennings vs Germania*, 16 decembrie 1992, parag. 26, sau cauza *Antunovic vs Croatia*, 4 octombrie 2016, parag. 55 – 56.

Potrivit jurisprudenței invocate, autoritățile judiciare nu sunt răspunzătoare pentru faptul că recurentul nu a luat măsurile corespunzătoare pentru a asigura primirea efectivă a corespondenței trimisă la adresa indicată chiar de el. În plus, o asemenea modalitate de citare selectată de Curtea de Apel Chișinău nu poate fi ignorată, din moment ce recurentul nu a luat măsurile necesare pentru a asigura primirea notificărilor și deciziilor relevante.

În ceea ce privește domiciliul recurentului, instanța de recurs consideră că Șcerbina Viorel nu a putut explica și convinge că nu locuiește în acel imobil. Mai mult, deși contractul cu avocatul acestuia era reziliat, instanța de apel a notificat pe reprezentantul lui prin intermediul serviciului poștal potrivit cu articolul 105 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă (vol. I, f. d. 231).

În atare condiții, se conchide că partea recurentă nu a depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla despre emiterea încheierii Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2018.

În consecință, recurentul nu a reușit să demonstreze că instanța de apel a interpretat eronat articolul 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă și nu a putut răsturna considerentele acesteia cu privire la momentul aflării despre încheierea din 8 februarie 2018.

Prin urmare, Șcerbina Viorel a avut un termen rezonabil pentru a lua cunoștință cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 8 februarie 2018. Iar, lipsa unor acțiuni adecvate din partea acestuia, constituie o eschivare a acestuia de a-și realiza drepturile procedurale în conformitate cu articolul 56 alin. (3) și articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs subliniază că încheierile, citațiile și alte adresări legale ale instanței judecătorești sunt obligatorii pentru persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova în acord cu articolul 16 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Din această perspectivă, instanța de recurs constată că recurentul nu și-a îndeplinit obligația de a prezenta cererea de apel motivată în termenul stabilit în baza încheierii sus

– menționate. În subsidiar, potrivit procesului – verbal al ședinței judiciare din 22 martie 2018, intimatul Departamentul Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a solicitat restituirea apelului ca fiind tardiv (vol. I, f. d. 247).

Având în vedere scopul asigurării bunei administrări a justiției și securității juridice, inclusiv protecția drepturilor și intereselor celorlalți participanți la proces, instanța de recurs opinează că încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 nu este afectată de un formalism excesiv. Prin urmare, instanța de apel nu a încălcat dreptul recurentului de acces la un tribunal.

Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Șcerbina Viorel și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Șcerbina Viorel.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șcerbina Viorel împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea punctului 3 din ordinul nr. 254 ef din 10 noiembrie 2016 și anularea parțială a ordinului nr. 261 ef din 21 noiembrie 2016 cu restabilirea în drepturile lezate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva